

Nr 265

Av herrar **Petterson** i Degerfors och **Johanson** i Väster-
vik, om *höjning av ersättningen till nämndemän.*

Nämndemännens ersättningsfråga har gång efter annan prövats av såväl statliga som kommunala myndigheter. Frågan om resekostnads- och traktamentsersättning till nämndemän reglerades före den 1 juli 1953 genom en kungörelse av den 1 juni 1945 och ändrades den 10 mars 1950. Nämndeman ägde enligt denna kungörelse rätt till resekostnads- och traktamentsersättning enligt allmänna resereglementet med vissa inskränkningar. Ersättning för själva nämndemannauppdraget utgick inte. Man ville fasthålla vid att uppdraget var ett förtroendeuppdrag och ej en med arvode förenad syssla.

Sedan departementschefen i 1953 års statsverksproposition upptagit frågan och riksdagen fattat beslut, har fr. o. m. 1 juli 1953 för nämndemannauppdragets fullgörande — utom rese- och ersättningstraktamentet — utgått ett dagarvode av 20 kronor.

Ersättningen har, såväl före som efter 1 juli 1953, av nämndemännen ansetts för låg. Det har också visat sig svårt att få en allsidig sammansättning av nämndemannakåren. Den har till stor del fått rekryteras från pensionärer, icke förvärvsarbetande kvinnor och tjänstemän, som fått behålla sin lön. Detta förhållande måste för rättsvärden i längden bli ohållbart.

I många fall ha nämndemännen vänt sig till kommunerna och begärt kommunala tilläggsarvoden.

Trots att landsrättsstad, köping och landskommun ej ägt rätt anslå medel till avlöning åt nämndemän, ha många kommuner ändå beviljat dylika anslag.

I alla de fall, då kommunernas beslut om anslag till nämndemännen överklagats, ha kommunerna fått bakslag från länsstyrelse och regeringsrätten.

Nämndemännen begära inga oskäligen ersättningar för sina uppdrag, men det måste väl anses rimligt att de ej skola behöva betala för att sitta i rätten. Som jämförelse kan nämnas, att det normalreglemente varom överenskommelse är träffad med samtliga personalgrupper på det kommunala fältet — även tillämpligt på förtroendemän — är traktamentet 20 kronor för dag och 15 kronor för natt plus ersättning för förlorad arbetsinkomst, maximerad till det tak, som anses lämpligt på varje ort.

Med hänvisning till det anförda föreslås härmed,
att riksdagen må besluta sådan ändring i gällande ersättningsgrunder för nämndemän vid landsrätt,
att dagtraktamente höjes till 20 kronor per dag och
att dagarvodet utgår i form av förlorad arbetsinkomst, maximerad till 35 kronor per dag.

Stockholm den 25 januari 1955

Göran Petterson

Eric W. Johanson